यथा—'गृह वृंक्षवाटिकायीम्— हर्यते तन्व ! यावेतौ चारुचन्द्रमसं प्रति । प्राज्ञे कल्याणनामानावुमौ तिष्यपुनर्वसू ॥'

स्यात्त्रमाणियतुं पूज्यं त्रियोक्तिईषभाषणम् ॥ १९४॥

यथा शाकुन्तले-

'उदेति पूर्वे कुसुमं ततः फलं घनोदयः प्राक्तदनन्तरं पयः। निमित्तनैमित्तिकयोरयं विधित्तव प्रसादस्य पुरस्तु संपदः ॥' अथ नाट्यालंकाराः—

आशीराऋन्द्कपटाक्षमागर्वोद्यमाश्रयाः । उत्प्रासनस्प्रहाक्षोमपश्चात्तापोपपत्तयः ॥ १९५ ॥ आशंसाध्यवसायौ च विसर्पोक्ठेखसंज्ञितौ । उत्तेजनं परीवादो नीतिरर्थविशेषणम् ॥ १९६ ॥ श्रोत्साहनं च साहाय्यमभिमानोऽनुवर्तनम् । उत्कीर्तनं तथा याञ्जा परिहारो निवेदनम् ॥ १९७॥ प्रवर्तनारूयानयुक्तिप्रहर्षाश्रीपदेशनम् । इति नाव्यालंकतयो नाव्यभूषणहेतवः ॥ १९८॥ आशीरिष्टजनाशंसा-

यथा-शाकुन्तले-

'ययातेरिव शर्मिष्ठा पत्युर्वेहुमता भव । पुत्रं त्वमपि सम्राजं सेव पूरुमवामुहि ॥'

आऋन्दः प्रलपितं शुचा।

यथा वेण्याम्- 'कञ्चकी-हा देवि कुन्ति, राजभवनपताके-इत्यादि ।

ऊहविस्तारस्तकीतिशयः ॥ दृश्यते इति । यहोपवने विश्वासित्रसमीपे श्रीरा यळक्मणौ दृष्ट्वा सीतां संबोध्य तत्सखीनां वितर्कवर्णनमिद्म् । अत्र चन्द्रादीनां पृथिव्यामसंभवे वितर्कातिशयः ॥ प्रमाणियतुं प्रमाणं कर्तुम् । हर्षेजनकं भाषणं हुषंसाषणम् ॥ निसित्तनैमित्तिकयोर्हेतुफलयोः । अयं पौर्वापर्यरूपो विधिः क्रमः॥ नाव्यालंकारमाह—अथोति । अलंकृतिपदस्य योगार्थमाह—नाट्यभूषणहेतव इति ॥ इष्टजनस्य बन्धोराशंसा अभिमतप्राप्तीच्छा ॥ सम्राजं राजसमूहस्य